

ÚVAHA O BÝVANÍ

Téma: „Opakujú mi, nech sa snažím. Snažím sa už 6 rokov a nič sa nezmenilo.“

Právo na bývanie patrí medzi základné práva človeka. Toto právo nám nemôže nikto odobrať, bez ohľadu na našu aktuálnu situáciu. Každý má právo na založenie si vlastného domova a aj na to, aby sme si jeho výzor zvolili podľa možnosti sami. Všetci veľmi dobre vieme, že bez domova je život takmer nezmyselný. Nemáme sa kam vrátiť a to nás brzdí v tom, aby sme sa naplno sústredili na iné časti našich životov. Nedokážeme sa postarať o svoje zdravie, prácu, rodinu, nemáme svoje súkromie a popri prípade nás to obmedzuje aj vo vzdelaní.

Už od narodenia je našou základnou potrebou to, aby nám rodičia zabezpečili pohodlie domova, ktoré je nevyhnutné pre náš vývin. Domov je miesto, kde sa človek naozaj dokáže odreagovať, uvoľniť sa a nechať svoje myšlienky voľne prechádzať. Tu sme skutočne sami sebou a dokážeme sa venovať aj svojej rodine a povinnostiam. Dáva nám pocit istoty a bezpečia, pretože máme na svete miesto, kde budeme vždy srdečne vítaní a podporení.

No čo ak mi tento pocit niečo alebo niekto vezme? Čo ak sa to stane práve mne? Toto sú otázky, ktoré si každý z nás položí aspoň raz v živote. Možno ani nie sme v situácii, ktorá by naše domovy ohrozovala. Tak prečo nás to tak veľmi trápi? Odpoveď na túto otázku je celkom jednoduchá. Okolo nás sa deje veľmi veľa vecí, a niekedy si ani neuvedomujeme, ako to všetko vnímame. Takýto pocit strachu v nás môže vyvolať len to, že niekoho okradnú, oklamú, alebo to, že naša pracovná pozícia nie je dosť dobre platená na to, aby sme svoj domov a rodinu dokázali udržať bez veľkej opatrnosti.

Existuje však množstvo podôb toho, ako ľudia prišli o svoj domov. Často oň prídu aj veľmi šikovný a dobrosrdeční ľudia, ktorí chceli v mnohých prípadoch len pomôcť niekomu inému, alebo ich zmarila choroba a podobne. Z mnohých strán však často počuť nepremyslené a nepravdivé informácie a samozrejme sa z tohto stane oveľa väčšia bublina, ktorá neskôr s istotou praskne. Preto je dôležité zamyslieť sa nad situáciou, a neprikladať váhu na plecيا niekomu, kto to rozhodne nepotrebuje.

Musíme samozrejme uznať, že určitý počet ľudí si to, že si nedokážu zaobstarať decentné a pohodlné bývanie, zapríčinilo samo. Mohlo sa to začať nevinnou stávkou v kasíne. Možno to chceli len vyskúšať, no obalamutila ich prvá výhra a z toho plynúci

dobrý pocit, ktoré ich prinútili hrať viac. Podnetom sú aj drogy a alkohol. Zlé medziľudské vzťahy nám vedia taktiež zamiešať karty a obrátiť naše životy hore nohami. Stačí, ak sa pohádame so svojimi rodičmi, poprípade so súrodencami ohľadom dedičstva.

Veľmi ľahko sa vyslovuje veta „Musíš sa viac snažiť“. Vykonať to však nie je také jednoduché. Dennodenne sme obklopení ľuďmi, ktorí pracujú veľmi tvrdo, no nemajú zo svojej práce žiaden osoh. Ich plat je nízky a nehovoriac o ich práci, ktorá ani nie je dostatočne uznávaná. Pozrime sa napríklad na naše pani upratovačky. Starajú sa v podstate o naše zdravie a bezpečie tým, že zabezpečujú poriadok v školách, v nemocniciach a v mnohých ďalších inštitúciách. Veľmi málo ľudí je však ochotných sa podrobnejšie zaujímať o túto tému. Myslia si, že sa ich to netýka, alebo sú len zaslepení svojou vlastnou realitou a odmietajú z nej vyliezť. Až pokiaľ samy nepocítia, aké to je.

Jedným z najväčších problémov sú ceny bytov a rodinných domov, ktoré sa neustále zvyšujú. Vo veľkých mestách sú niekedy až zbytočne predražené a niekto z toho môže dokonale profitovať. Toto však veľmi spravodlivé nie je. Zaoštaranie si bývania sa nekončí len samotnou kúpou rodinného domu alebo bytu. Treba sa oň postarať, platiť rôzne poplatky a to ešte nie je všetko. Mnoho ľudí si takéto bývanie ani zďaleka nemôže dovoliť.

Vyzerá to tak, že nároky na bývanie nie sú určené pre každého z nás rovnako. Naši rodičia nás tlačia na tie najlepšie školy, len aby sme mali zabezpečenú lepšiu budúcnosť. Starý rodiča nám rozprávajú príbehy o tom, ako vyzeral ich bežný deň, že niekedy museli pracovať aj v troch zamestnaniach. A to všetko pre to, aby im ostala strecha nad hlavou, a pritom uživilí svoje rodiny. V mnohých prípadoch nestačilo ani to.

S bezdomovcami sa stretávame na každom kroku. Samozrejme častejšie na miestach, kde sa počas dňa zoskupí väčšie množstvo ľudí. S malou nádejou dúfajú, že im niekto pomôže alebo ponúkne niečo teplé na zasýtenie. Ukrývajú sa pred nepriaznivým počasím kde len môžu. Útočisko hľadajú na vlakových či autobusových staniaciach, pod mostami a podobne. A aj keď sa takýmto ľuďom poskytne domov, bohužiaľ nie je trvalý. Často sa neskôr dostávajú znova na ulicu, a ostanú zabudnutí. Niektorý si podľa možnosti postavlia provizórne prístrešky, ktoré im poskytnú menšiu ochranu. Ich osud je každodenným

bojom o život. Videla som bezdomovcov, ktorý si zbierali peniaze od ľudí na rôznych miestach. Šetrili a usilovali sa najviac ako len mohli, len aby dostali svojich domácich miláčikov z útulku. Chodili pomedzi ľudí a prosili len malý príspevok na kúpu jedla. A ak sú chorí, nedostane sa im ani poriadnej lekárskej pomoci. Nedokážu si zaobstarat' potrebné lieky, nájsť si pracovné miesto, pretože ich nikto nechce zamestnať, a už vôbec nie prichýliť. Mnohokrát je jedine nádej tá, ktorá ich drží nad vodou. Ich životy sa v niektorých prípadoch končia tým, že počas mrazivých nocí na uliciach zamrznú.

Bývanie ľudí ohrozujú aj nezaplatené pôžičky a iné poplatky. Ako príklad si uvediem niekoho, kto si týmto už prešiel. Aj keď sa veľmi snažila, nedokázala predísť tomu, aby do jej domova prichádzali exekútori. Avšak po dlhej dobe sa jej podarilo zachrániť svoje bývanie vďaka silnej vôli, podpore a odriekaniu vlastných potrieb do určitej miery. Nie každému sa to však podarí.

Domov je pre každého z nás pokladom. Ceníme si ho a chránime tak, ako sa len dá. V niektorých prípadoch je aj dlhoročná snaha ľudí márna, a ak ju nikto nevidí, uzavrú sa a upadajú do väčšieho zúfalstva. Už len malá podpora ľudí posilní, a dodá im odvahu na to aby sa nevzdávali a pokračovali ďalej so vztýčenou hlavou.